

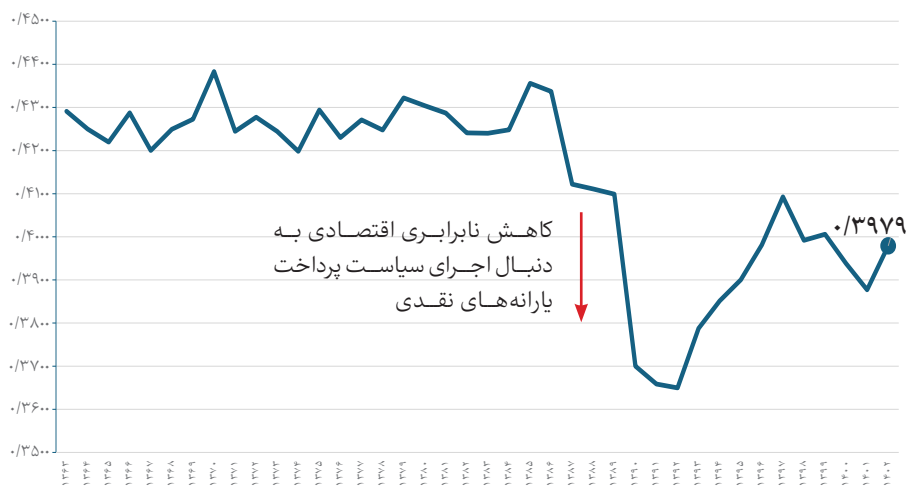
شهریور ۱۴۰۴

بازگشت نابرابری به تنظیمات کارخانه

ضریب جینی کل

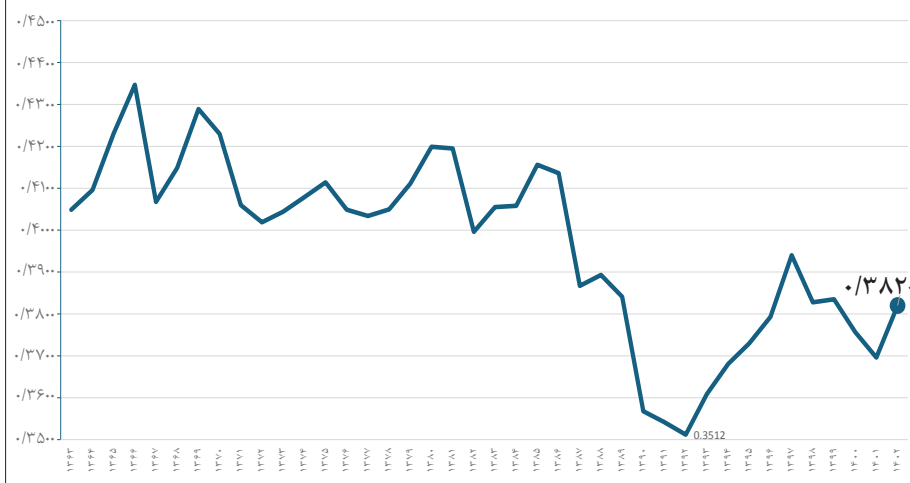

در کنار تولید ثروت و رشد و توسعه اقتصادی، بازتوزیع ثروت و کاهش نابرابری اقتصادی و اجتماعی یکی از وظایف مهم دولت ها دانسته می شود. نابرابری درآمد در اقتصاد با شاخص ضریب جینی اندازه گیری می شود. ضریب جینی عددی بین صفر و یک است که هرچه کمتر باشد برابری درآمدی بیشتر در جامعه را نشان می دهد. مطابق گزارش های مرکز آمار ایران ضریب جینی کشور در سال ۱۴۰۲ به عدد ۰/۳۹۷۹ رسیده است. روند این شاخص حاکی از این است که نابرابری اقتصادی در کشور از سال ۱۳۹۳ به سرعت رو به افزایش رفته و با وخامت وضعیت اقتصادی در سال ۱۳۹۸ مجدداً کاهش یافته است. با این حال روند این شاخص نشان می دهد که نابرابری درآمدی در ایران در سال ۱۴۰۲ پس از پنج سال مجدداً رو به افزایش رفته است.

بنابراین با توجه به روند ضریب جینی می توان گفت طی دولت سیزدهم اگرچه ارقام رشد اقتصادی به اتکای فروش نفت بهبود یافت، با این حال ثمره این رشد در جامعه فراگیر نبوده و تنها به نفع گروه محدودی تمام شده است. از سوی دیگر روند ضریب جینی به تفکیک مناطق شهری و روستایی نیز واقعیت مهمی را نشان می دهد. به طوری که اگرچه از سال ۱۳۹۳ نابرابری درآمدی چه در شهرها و چه در روستاها افزایش یافته است، اما افزایش نابرابری در روستاها بیش از شهرها بوده است. به عبارت دیگر این ارقام نشان می دهند که در یک دهه گذشته شکاف درآمدی در روستاها با سرعت بیشتری افزایش یافته است. موضوعی که می تواند افزایش فقر روستایی، مهاجرت روستاییان به شهرها و در نهایت تضعیف زیاد فعالیت های کشاورزی را در پی داشته باشد.

ضریب جینی شهری

بنابراین دولت چهاردهم علاوه بر تولید ثروت اقتصادی، با مشکل نابرابری اقتصادی افزایش یافته در جامعه نیز مواجه است. برای کاهش این نابرابری، دولت ناگزیر است سیاست هایی مانند اصلاح نظام مالیاتی، گسترش بیمه های اجتماعی، حمایت هدفمند از خانوارهای کم درآمد، و توسعه فرصت های شغلی در مناطق محروم را در اولویت قرار دهد. همچنین ایجاد ثبات اقتصادی و کنترل تورم می تواند به توزیع منصفانه تر ثروت کمک کند. در غیر این صورت، حتی اگر رشد اقتصادی تداوم یابد، نابرابری گسترده می تواند مانعی جدی در مسیر توسعه پایدار کشور باشد.

ضریب جینی مناطق روستایی

